

מ"ת 1371/11/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד בדראן

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 1371-11-23 מדינת ישראל נ' בדראן(עציר)

לפני כבוד השופט אחסאן חלבי
המבקשת מדינת ישראל
נגד מוחמד בדראן (עציר)
המשיב

החלטה

- נגד המשיב, מוחמד בדראן, הוגש כתב אישום שבו יוחסו לו עבירות שעניינן **הסתה לטרור**, לפי סעיף 24(ב)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו - 2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור") ו**גילוי הזדהות עם ארגון טרור**, לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור. כתב האישום הוגש בהסכמת היועצת המשפטית לממשלה.
- בחלק הכללי של כתב האישום נכתב כי ארגון החמאס, שנוסד בשנת 1987, הוכרז ביום 22.6.1989 כארגון טרור על ידי ממשלת ישראל, והחל מיום 1.11.2016 מוכרז ארגון החמאס כארגון טרור מכוח חוק המאבק בטרור.
- ביום 7.10.2023, בשעות הבוקר המוקדמות, חדרו פעילים של ארגון הטרור חמאס ברצועת עזה ואחרים, תוך פריצת גדר הגבול, וכשחלקם חמושים במגוון אמצעי לחימה, לשטח מדינת ישראל, וביצעו מעשי טרור קשים, רצחניים ואכזריים, במהלכם, בין היתר, רצחו ופצעו באופן מתוכנן ומכוון גברים, נשים, זקנים ילדים וטף, ישראלים וזרים, אזרחים וחייילים, ששהו במקומות שונים. בנוסף, נחטפו על ידם לשטח רצועת עזה כ- 239 ישראלים וזרים, גברים, נשים, קשישים, ילדים ופעוטות. במקביל, בוצע על ידי ארגוני הטרור ירי מאסיבי של רקטות ופצצות מרגמה לשטח מדינת ישראל, שהסבו נזקים ופגיעות. מעשים אלה, גרמו למעל 1,400 הרוגים ו- 5,300 פצועים בדרגות פציעה שונות, והכל נכון למועד הגשת כתב האישום. תמונות וסרטונים שמתעדים את מעשי הזוועה ההמוניים התפרסמו בתקשורת וברשתות החברתיות.
- לאור מתקפת טרור זו, החליטה ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי על נקיטת פעולות צבאיות, מכוח סמכותה שבחוק יסוד: הממשלה. מאז, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, מצויה מדינת ישראל בלחימה, ולכן קיים חשש להסלמה בגזרות אחרות בקרב פעילי ותומכי טרור באשר הם.
- על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים החזיק המשיב חשבון תחת השם "חמודה אבו דאהש" ברשת החברתית "Facebook" (להלן: "הרשת החברתית") ולו 3,255 חברים. כלל הפרסומים בחשבון של המשיב היו פרסומים ציבוריים, שניתנים לצפייה על ידי כלל משתמשי הרשת החברתית, והמשיב שלט בכל התכנים שפורסמו בו

ובתגובות להם.

6. ביום 21.10.2023, פרסם המשיב בחשבון שלו ברשת החברתית מספר סרטונים, תמונות וטקסטים, שנחקקים מאליהם כעבור 24 שעות מעת הפרסום, ובהם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור, דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה טרור, תמיכה בו והזדהות עמו, וכן דברי שבח, אהדה, תמיכה והזדהות עם ארגון הטרור חמאס.

7. בחשבון המשיב ברשת החברתית פורסמו הפרסומים הבאים: סרטון שבו נראים פעילי טרור על מצנחי רחיפה בעת חדירת פעילי הטרור לשטח ישראל בבוקר יום 7.10.2023, וכן פעיל טרור אוחז בחייל צה"ל וגרירה של חייל נוסף, כאשר על גבי הסרטון הופיע הכיתוב בערבית, שלקוח מספר הקוראן, שترגומו: "תחזרו אליהם, נביא להם חיילים שאין להם כוח להתנגד להם או להתעמת איתם, ונגרש אותם מארצם מושפלים", שלו הוסף תרגום באנגלית; תמונה שבה נראים פעילי טרור במדים, שעוטים על ראשיהם סרטים ירוקים הדומים לסרטי הראש אותם עוטים פעילי הטרור של ארגון החמאס, ועל גבי התמונה הופיע הכיתוב בשפה הערבית, שترגומו: "אלוהים תן ניצחון פלסטיני" ומתחתיו הכיתוב בערבית שترגומו: "תגיד אמין", ודגלי פלסטיין; תמונה שבה נראה אדם רעול פנים, מניף את דגל פלסטיין, ועל גבי כך הכיתוב בשפה הערבית שלקוח מהקוראן, ושרגומו: "תחזרו אליהם, נביא להם חיילים שאין להם כוח להתנגד להם או להתעמת איתם"; תמונה של כיפת הסלע בירושלים ואדם עוטה כפיה מניף דגל בצבע אדום, כשמעל התמונה מופיע הכיתוב "פלסטיין" וכן סמלים נוספים; תמונה שבה נראה פעיל טרור, עוטה אפוד לחימה, כשהוא רעול פנים ולראשו סרט ירוק הדומה לסרטים אותם עוטים פעילי ארגון הטרור חמאס ומולו יושב ילד המביט בו, ומעליהם סמלים של נשרים והכיתוב בערבית, שטרגומו: "סליחה אבא, התאהבתי בג'יהאד"; תמונת המשיב כשהוא מרים את האצבע המורה ביד ימין, ועל גבי התמונה כיתוב בערבית, שטרגומו: "שלום לכל האריות", ולצד זאת תמונה קטנה של כיפת הסלע בירושלים ולצדה הכיתוב בערבית, שטרגומו: "אלאקצא תמיד שלנו"; תמונה נוספת של הנאשם מרים את האצבע המורה ביד ימין, ועל גבי התמונה מופיע הכיתוב בערבית, שטרגומו: "החזרתי שלום לכל האריות", ודגל עם סימן של גולגולת.

8. עם הגשת כתב האישום, הניחה המבקשת את בקשתה להמשך מעצרו של המשיב, שנתון במעצר מאז יום 23.10.2023, עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. הבקשה פירטה את הבסיס הראייתי להוכחת המיוחס בכתב האישום, וכן את עילת המעצר. נטען כי המעשים המיוחסים למשיב חמורים ומסוכנים ולכן מקימים עילת מעצר מכוח הוראת סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 "מעצם טבען ואופיין של העבירות ולאור הנסיבות בהן בוצעו". נטען כי המסוכנות הטמונה בפרסום דברים המעודדים מעשי אלימות היא רבה ותוצאתה עלולה להיות חמורה בכל עת, וכי בעת הזו, לאור המתקפה הרצחנית על מדינת ישראל, הפרסום מהווה סכנה גדולה הרבה יותר. על כן, ועל אף היעדרו של עבר פלילי, נטען כי המשיב מסוכן לחברה וכי אין בחלופת מעצר כל שהיא בכדי להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו.

9. הדיון לגוף הבקשה התקיים לפניי, ובמסגרתו לא חלקה ההגנה על שאלת קיומן של ראיות לכאורה וכן על שאלת קיומה של עילת מעצר של מסוכנות. עם זאת, ביקשה ההגנה להורות על שחרורו של המשיב מהמעצר בו הוא נתון, לחלופת מעצר. בא-כוח המשיב טען כי למשיב מיוחסים מספר פרסומים וכי למעט שניים, אין בפרסומים חומרה מיוחדת. כמו כן, נטען כי "אין שום זכר לא לחמאס ולא לחיזבאללה ולא לשום ארגון", וכי התמיכה נלמדת רק

"במשתמע". עוד נטען כי המשיב מאובחן כמי שסובל מהפרעות קשב וריכוז וכי לפני חודשים אחדים אף נחבל קשות לאחר שנחטף, והוא סובל ממצב נפשי "לא טוב". לצד אלה, נטען כי למשיב אין הרשעות קודמות, וכי הוא הודה כבר בפתח החקירה במיוחס לו ושב והביע את התנצלותו על הפרסומים. בא-כוח המשיב הוסיף ונטען כי משפחת המשיב היא משפחה נורמטיבית ואף תורמת למדינה, כאשר ארבע אחיותיו של המשיב השתלבו בשירות לאומי, ולשם כך הוצג אישור לשירות לאומי אזרחי לגבי אחת מאחיותיו.

10. באת-כוח המבקשת ביקשה להדגיש, לאור טענות ההגנה, כי הפרסומים של המשיב כפי שהם מתוארים בכתב האישום פורסמו ברצף ויש לראותם כמכלול ולא במנותק האחד מהשני, וכי כלל לא ברור מדוע הוצג האבחון של המשיב כמי שסובל מהפרעות קשב וריכוז ושמצבו הנפשי הנטען לא הובא על ידי המשיב עצמו בחקירה בהתייחס לחשדות. לגבי ההודאה, נטען כי המשיב הציג גרסה מסוימת לגבי הפרסומים בתחילת חקירתו, ולא כפי שהדברים הוצגו על ידי ההגנה. באת-כוח המבקשת עמדה על קיומה של עילת מעצר שמצדיקה את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו לאור כך שהפרסומים מהווים סכנה ממשית לציבור על רקע הקריאה הישירה לביצוע מעשים ועל רקע החשש להתלקחות נוספת. כן הודגשה העובדה שהפרסום ברשתות החברתיות הוא קל יחסית, וכי הנגישות של המבצעים גבוהה. בנוסף, נטען כי הפרסומים במקרה דנן קשים וישירים וספק אם ניתן לאיין את המסוכנות. לאור כל הטענות ועוד, נאמר כי לא ניתן להעניק אמון במשיב ולכן יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים, וכלל לא קיים צורך בשמיעת חלופת המעצר על ידי בית המשפט.

11. בהחלטה שניתנה בדיון, קבעתי כי מדובר במקרה שמצריך עיון בחומר הראיות, לאור הטענות וחרף ההסכמה על קיומן של ראיות לכאורה. משכך, מצאתי לקבל את בקשת ההגנה לשמיעת חלופת המעצר המוצעת מטעמה טרם מתן ההחלטה הסופית, כאשר אין בכך בכדי ללמד על ההחלטה הסופית שתינתן על ידי בית המשפט.

12. לאור החלטה זו, נשמעו אביו ואמו של המשיב, ונחקרו על ידי בית המשפט וכן על ידי הצדדים, ולאחר מכן חזרו באי-כוח הצדדים על עמדותיהם.

דיון והכרעה

13. כפי שנאמר קודם לכן, וטרם מתן ההחלטה, עיינתי בחומר הראיות שנאסף, והוא אכן מבסס ראיות לכאורה להוכחת המיוחס בכתב האישום.

14. על אף הסכמת ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה, ולאור טענות שהועלו, חשוב לציין, בקצרה ממש, שחומר הראיות מלמד בבירור כי המשיב הפיץ את הפרסומים ברצף, במסגרת story ברשת החברתית שבה החזיק חשבון, בסרטון הראשון שתואר בכתב האישום הופיע גם הכיתוב הבא מהקוראן בשפה הערבית: "ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا آذَانًا وَهُمْ صَاغِرُونَ", שترגומו הובא בכתב האישום. לגבי גרסת המשיב, הרי שבחקירתו הראשונה הוא התייחס לחשדות בדבריו הבאים: "אני לא תומך לא בחמאס ולא בג'יהאד האסלאמי, אני לא נגד מדינת ישראל, אני פרסמתי את הסרטונים האלה כנגד אנשים שאני מסוכסך איתם, אלה

אנשים שחטפו אותי ותקפו אותי ואני לא ערבתי משטרה, אני פרסמתי את התכנים האלה נגדם ולא נגד מדינת ישראל". המשיב עמד על גרסה זו גם לאחר שהוצגו לו מספר שאלות בחקירה הראשונה. רק בחקירה השנייה אישר המשיב את הפרסום וטען שזו פעם ראשונה שהוא עושה כן, וכי הוא טעה בכך. המשיב אישר את הפרסומים ואת התוכן שבהם, ואת הבנתו לכך, אולם שב והביע התנצלות על מעשיו. בין היתר, אישר המשיב מספר פעמים שבפרסום הוא התכוון לארגון החמאס ול"חיילי חמאס", כך לדבריו, וכי הקריאה הייתה נגד "חיילים" ו"יהודים" בישראל, מתוך תמיכה בחמאס. למשיב נאמר בחקירה כי בעת הפרסומים שלו נפוצו קריאות לאזרחים הערבים של המדינה לקחת חלק בתקיפה, ועל כן פרסומים כאלה יכולים להוביל לעשיית מעשה טרור והוא ענה: "אתה צודק, אני מתנצל על הטעות שלי, מתנצל שהורדתי את הסרטונים האלה". המשיב אישר שגרסתו בחקירה הראשונה לגבי הפרסומים הייתה שקרית.

15. בהינתן קיומן של ראיות לכאורה, יש לדון בעילת המעצר ועוצמתה.

16. חשוב לציין כי מלבד העבירה שעניינה גילוי הזדהות עם ארגון טרור, לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור, יוחסה למשיב עבירה נוספת שעניינה הסתה לטרור, בהתאם לסעיף 24(ב)(1) לחוק המאבק בטרור. יש להזכיר כי סעיף 24(ב) לחוק, שעוסק בהסתה לטרור, כולל שתי חלופות אפשריות, האחת עניינה בפרסום "קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור", והשנייה עניינה בפרסום דברי שבח, אהדה או עידוד וכיו"ב, כאשר "על פי תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור". אמנם, אין בהוראת החוק אבחנה בין שתי החלופות בנוגע לעונש המרבי שלצד העבירה, שהוא חמש שנות מאסר, אולם יש לתת את הדעת בעת בחינת עילת המעצר ועוצמתה לכך שבמקרה דנן מיוחסת למשיב קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור, על כל המשתמע מכך, ועל כך לא עמדה מחלוקת נוכח ההסכמה על קיומן של ראיות לכאורה.

17. לשאלת עילת המעצר התייחסתי בהחלטה שניתנה על ידי לפני ימים אחדים בתיק מ"ת (שלום חיפה) 36862-10-23 **מדינת ישראל נ' דיאב** [פורסם בנבו] (1.11.2023), ולכן הדברים שיובאו כאן נסמכים על אותה החלטה ועל החלטות דומות שניתנו בעת האחרונה (ראו, ועל אף השוני בין המקרים, את: מ"ת (שלום טבריה) 34163-10-23 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (23.10.2023) וההחלטה בערר בעמ"ת (מחוזי נצרת) 36975-10-23 **אבו סלאח נ' מדינת ישראל** (29.10.2023); מ"ת (שלום טבריה) 34055-10-23 **מדינת ישראל נ' אלזרו** (22.10.2023) וההחלטה בערר בעמ"ת (מחוזי נצרת) 42758-10-23 **אלזרו נ' מדינת ישראל** (29.10.2023); מ"ת (שלום פ"ת) 30926-10-23 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא** (24.10.2023); מ"ת (שלום חדרה) 46815-10-23 **מדינת ישראל נ' יונס** (2.11.2023)).

18. על פי הוראות חוק המעצרים, המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום אינם מקימים עילת מעצר סטטוטורית, אולם לאור תוכן הפרסום שכולל סרטונים ותמונות עם קריאה מפורשת למעשה טרור, ולאור עיתוי הפרסום, שנעשה אגב מלחמה שמתנהלת לאחר תקיפה אכזרית של ארגוני הטרור ואשר כללה מעשי זוועה, נלמדת מהמכלול מסוכנות שנשקפת מהמשיב כלפי הציבור וביטחונו.

19. כאמור, ובשונה מאותה החלטה שאליה הפנית, המשיב כאן קרא קריאות **ישירות** לביצוע מעשי טרור, שעה שלא דובר בפרסום אחד, אלא ברצף פרסומים באותו היום, ואשר כלל סרטונים ותמונות עם תוכן קשה, ותמיכה נלהבת בארגון הטרור חמאס. נדמה כי אין צורך לנימוק נרחב מדוע מי שקורא באופן ישיר לביצוע מעשי טרור, מסוכן הוא לציבור וביטחונו עד מאוד. המסוכנות בקריאה מעין זו היא מובנית ובלתי ניתנת לניתוק.

20. נסיבה חשובה במכלול הנסיבות אותה יש לבחון, היא מצב המלחמה שאליו נקלעה מדינת ישראל בעקבות המתקפה הרצחנית, והיות הפרסום סמוך לאותה מתקפה אכזרית, ובזמן המלחמה, תומך בה ומעודד אותה תוך קריאה ישירה לביצוע מעשי טרור. בית המשפט העליון קבע דברים מפורשים באשר להשפעת שינוי העתים והנסיבות, בצינו:

"עם שינוי העתים והנסיבות, מה שאתמול לא נחשב כמסוכן לצורך עילת המסוכנות בידי המעצרים, יכול שייחשב היום או מחר כמסוכן" (בש"פ 369/12 **מדינת ישראל נ' הכהן** [פורסם בנבו] (15.1.2012)).

21. עוד נקבע, בעניין אחר, ואשר צוטט בבקשת המבקשת, כי:

"ההתחשבות במצב השורר בשטח אינה למטרות הרתעה, שהרי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 אינו מכיר בהרתעה כמטרה לגיטימית. אלא, שהמצב בשטח הוא אחד הפרמטרים להערכת מסוכנות, שהרי מסוכנות אינה נבחנת בחלל ריק, אלא על רקע של מציאות נתונה" (בש"פ 6825/14 **פקטורוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2014)).

22. ודוק, מצב המלחמה בו נתונה המדינה, לאחר המתקפה האכזרית, הוא נסיבה שמעצימה את המסוכנות הנשקפת, אולם וכפי שצוין קודם די בעצם הקריאה הישירה לביצוע מעשי טרור, אגב תמיכה בארגון טרור ובמעשיו, ופרסום סרטונים שכוללים חלק ממעשיו, כדי ללמד כאלף עדים על המסוכנות הנשקפת ועל עוצמתה.

23. חשוב להדגיש כי למשיב חשבון ברשת החברתית שפתוח לציבור כולו וכי לחשבוננו אלפי חברים. כמו כן, זהו מדיום שכל פרסום בו יכול להיות נחלת הכלל, ברגעים אחדים, כאשר מי שמפרסם ברשת החברתית, ועל אף העובדה שהפרסום נמחק בחלוף 24 שעות כמו במקרה דנן, אינו שולט יותר על המידע שפורסם. עוד חשוב להדגיש, ובמענה לטענת ההגנה שלפיה הדברים בפרסומים נלמדים באופן משתמע בלבד, כי המשיב עצמו, כאמור, אישר שמדובר בארגון החמאס, במעשיו ובפעילויו וכי הדברים פורסמו כתמיכה בארגון החמאס, וכך הם מובנים כפשוטם.

24. גם טענת החרטה של המשיב אינה יכולה להמעיט מעוצמת עילת המסוכנות במידה רבה, במקרה דנן. המשיב, כאמור, שלל בחקירתו הראשונה שהפרסום התייחס לארגון טרור והעלה גרסה מיתממת. יש בגרסה הראשונה של המשיב ללמד, ולו לכאורה, על המשקל שיש להעניק להתנצלותו ולהבעת החרטה לאחר מכן, ולאחר חשיפת

הראיות לפניו. בנוסף, וכפי שטענה באת-כוח המבקשת ובצדק, לא ניתן לקבוע כי הבעת החרטה נבעה דווקא מחרטה כנה ואמתית ואינה תוצר של המעצר והמפגש עם ההליך הפלילי, ולכן אינה משקפת עמדה פנימית של המשיב. לגבי הטענות באשר למצבו הנפשי של המשיב וכן אבחונו כמי שסובל מהפרעות קשב וריכוז, הרי שאין מדובר בטענות שמשפיעות על הערכת המסוכנות הנשקפת, בפרט כשלא נתמכו בהסבר שמניח את הדעת.

25. כפי שכבר ציינתי, אלו אינן עתות שגרה, ואף לא עתות חירום. אלו עתות מלחמה מהקשות שהכירה מדינת ישראל, אם לא הקשה ביותר. המתקפה על אזרחי מדינת ישראל ותושביה, תוך פריצת גבולה ופגיעה במוצביה, ומעשי הזוועה שבוצעו על ידי ארגוני הטרור ואחרים שבאו בעקבותיהם הם בגדר נסיבה שמשנה באופן מובהק את האיזון בעת הערכת המענה לעילת המסוכנות, בפרט כאשר מדובר בקריאה ישירה לביצוע מעשי טרור.

26. לאור כל האמור, אני קובע כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה רבה.

27. בהתאם להחלטה שניתנה במהלך הדיון, וחרף התנגדות המבקשת, הוצגה חלופת המעצר המוצעת על ידי ההגנה ונחקרו שני המפקחים המוצעים: אבי המשיב ואמו. לאחר שמיעת הפרטים, וכן שמיעת באי-כוח הצדדים, סברתי כי לא ניתן לקבל את חלופת המעצר המוצעת לאור שורה של טעמים והצטברותם יחדיו.

28. ראשית, מדובר בעילת מעצר של מסוכנות בעוצמה רבה וכזו היא מחייבת מענה הרמטי וראוי ככל שבית המשפט יבחר לשקול שחרור לחלופת מעצר. כמו כן, וכפי שטענה באת-כוח המבקשת, קיים ספק אם ניתן לתת אמון במשיב במתן הוראה על שחרורו, תהי חלופת המעצר אשר תהי.

29. בהינתן הציווי שבחוק לבחון חלופת מעצר בכל מצב, הרי שחלופת המעצר המוצעת היא באותו מקום בו התגורר המשיב, ועל כן אינה מנתקת אותו מהסביבה הטבעית שלו. אכן, המעשים המיוחסים בכתב האישום לא בוצעו בצוותא חדא עם אחרים, ואין מדובר בקשר פלילי עם הסביבה הקרובה, אולם יש משמעות לכך שחלופת המעצר מוצעת באותו המקום בו בוצעו העבירות החמורות המיוחסות למשיב.

30. בנוסף, קיים ספק מובנה ביכולת למנוע מהמשיב, כמו אחרים, כל גישה לרשת האינטרנט או למכשיר טלפון נייד ונראה כי בהקשר זה לא די בפיקוח האנושי שמתבטא באביו ובאמו של המשיב.

31. כמו כן, על אף העובדה שהוריו של המשיב נראים אנשים נורמטיביים שמעוניינים לסייע לבנם, ואשר אינם רואים בעין יפה את המעשים המיוחסים לו, הרי שמחקירתם עלה כי קיים ספק באשר למידת ההיכרות שלהם עם עולמו, ומידת המעורבות שלהם בעולם זה, בוודאי העולם שמקבל ביטוי ברשתות החברתיות. בכל אופן, מדובר במערך פיקוח צר למדי, כאשר אביו של המשיב עובד עד שעות אחר-הצהריים ואילו אמו אינה עובדת כעת בשל מצבה הרפואי, ומלבדם לא הוצג כל גורם פיקוח נוסף. חשוב מכך, קיים ספק אם אמו של המשיב יכולה להתאים למשימת הפיקוח המוצעת, ובכך להוות זרועו הארוכה של בית המשפט במובנים רבים, כאשר היא התעמתה עם השוטרים

שבאו לעצרו בביתם, יחד עם בתה, התלהמה וניסתה להפריע למעצר.

32. לאור דחיית חלופת המעצר, מהטעמים שצוינו, ולאור עוצמת עילת המעצר כאשר מדובר בקריאה ישירה למעשה טרור, ומשאין חלופה אחרת בנמצא, או לכל הפחות משלא הוצעה כזו, לא ראיתי צורך להפנות את עניינו של המשיב במקרה דנן לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר מעצר, כאשר מסקנותיי בנוגע לחלופת המעצר שהוצעה צוינו בצורה מפורשת לעיל. משכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, אולם, ורק לשם בחינת חלופת מעצר אחרת, תינתן להגנה האפשרות להגיש בקשה לעיון חוזר גם ללא שינוי בנסיבות, אם כי נראה שכל חלופת מעצר שתוצע בעתיד צריכה להיבחן, טרם שמיעתה, על ידי שירות המבחן, בהתאם להחלטה שיפוטית.

33. המעצר מוארך אפוא עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו של המשיב.

החלטה זו מהווה אסמכתה למעצר.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ד, 06 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.